ΠΑΝΥΚΡΑΝΙΚΙ Α... ...Α ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΙΜΟΝ

...ΟΛΕΤΑΡΙ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ, ΕΝΟΘΙΤΕ!

ΑΓΡΟΝΟΜΟΣ Γ. ΚΥΖΜΙΝ



::: ΑΣ ΒΑΛΥΜΕ ΑΚΡΑ ::: ΤΑ ΧΑΣΙΜΑΤΑ ΣΤΟ ΤΜΑΡΕΜΑ ΚΕ ΑΛΟΝΙΖΜΑ ΤΥ ΣΟΔΙΑ!

ΠΑΜΙΑΤΚΑ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΙΚΟ
ΜΠΡΙΓΑΔΙΡΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ
ΜΕ ΤΑ ΧΑΣΙΜΑΤΑ ΤΑ ΖΑΙΡΕΔΙ
:::::::: ΚΥΛΤΥΡΕΣ ::::::::



ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
1933 ΧΑΡΚΟΒΟ — ΚΙΕΒΟ — ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ 1933

— Δόθικε για ςτιχιοθέτιςι 26-V-33. —
— Επιτράπικε για εκτίποςι 29-V-33. —
Εκδοτικὸ εθνικό μιονοτίτ. 27-Ε. Τιραζζ 1000.
Γορλίτ 1435. Αριθμός παρανκελίας 3535.

Μετάφραςι απτα ρυςικα: Γ. Λ. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ.
Ιπέφτινος ςιντάχτις: Λ. ΛΕΟ.

ΑΣ ΒΑΛΥΜΕ ΑΚΡΑ ΣΤΑ ΧΑΣΙΜΑΤΑ ΣΤΟ ΤΜΑΡΕΜΑ ΚΕ ΑΛΟΝΙΖΜΑ ΤΙ ΣΟΔΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΦΛΑΙ ΖΑΙΡΕ

Με το πὲραζμα το ςοστό πολίτικα τις πάρτιας κε τις κιβέρνισις (πραβίτελςτβο) ς μαρέα τυ χοριάτικο νικοκιριό κε ςοςτὸ ρυκοβόδτςτβο με το όσιμο-τ πας τι ςοςιαλιςτικί βάςι (οςνόβα) το ςοςιαλιςτικό ςίςτιμα (ςοφχόζια κε κολχόζια) νκίκςεν τεκμὶλ κε αγὶριτα.

Σοςτό οργάνοςι τυ ςοςιαλιςτικί παραγογὶ (προιζβότςτβο) κε δόςιμο τα κολχόζια κε ςοφχόζια εμπρολάτικο χοριάτικο-νικοκὶρικο τέχνικα (μιχανές κε χραςίμια) έκαμαν όλα τα υςλόβιες ςτο τιάλο μέγα ςίκομα τυ προιζβοτίτελνοςτ, ςτο αρτράςμο τι ςοδιά πας τα ςοςιαλιςτικά ζάνια.

Με το κοφτερό πολέμιζμα αντ' κυλάκυς, τεμπέλς κε προγύλςτζικς μις ςτάθαμε πας το ςτράτα ςτο καλίτερό ζαζζίτοτζνι ζίςιμο τυς κολχόζνικυς.

Με το ςοςιαλιςτικό πόρεμα ςτι δυλία, με το ςαχιντράιμο τυ ςοςιαλιςτικό ςὸμπςτβενοςτ, με το ςίκομα τυ δυλεφτάδικο ντιςτιπλίνα μις χριάζετε να πὰγυμε έμπρυ ςτα τιάλα μεγάλα νίκες, ςτο πολὲμιζμα για τι πςιλί ςοδιά, για τα αλιθινά μπολςςεβίκικα κολχόζια.

Με τα μεγάλα ζόρια, με το ιςςλετράιμο τα ςλὸζζνι μαςςίνες κε αγρο-τέχνικα, με το νίκιμα τυ ςαμποτάζζ, τυς κυλάκυς κε τυ αγεντύρα-τιν—τυς δικςέυς κε «αριςτερύς» οπορτυνιςτές, αντίςταςι (ςοπροτιβλένιε) κε βρεντὶτελςτβο,—εμίς τίμαςαμε τον τόπο, ςόρεπςαμε το ςπέρμα, έςπερναμε κε χριάζετε τί κιάν εν-πα να ὲχυμε φέτυς πςιλό ςοδιά (υροζζάι). Αμα όςπυ τ' εν τυ χυράφ τμαρεμένο, αλονιζμένο κε ςαχιντραιμένο, όςπυ δεν έν αφτό πες το κρατικό ςιππύνκτ, γιὰ πες το κολχόζικο αμπάρ γιά ςτο ελεβάτορ,—ος αφτό

τιν όρα εμίς δεν μπορύμε να μετρύμε τα αθρίζματα (ιτόγι) στί δυλιά-μας κε δεν μπορύμε να μεγαλέφκομιτς με τα νίκες-μας. Σαν ςοδιά μπορὶ να ςαέφκετ μόνο αφτὸ, πύιο εν ςορεμένο κε αλονζμένο κε αλαί ατότες, πότι ὲνα μίρα απ τι ςοδιά, (τίλογα λει νόμος), αν εν δυγμένο τυ κράτος, τ᾿ άλο ςαχιντραέφκιτ πες το κολχόζικο γιά ςοφχόζικο αμπάρ για το ςπέρνιμο τον κερό κε όλο τάλο «να πιμέν ςτο υκύμ τα κολχόζια, κολχόζνικς κε μονονικίρος».(απ τιν απόφασι τυ ΣΝΚ ΕΣΣΔ κε ΤτΚ. ΒΚΠ(μπ) απ το 19/Ι 1933).

Χάλις αδό, ςτον κερό τυ τμάρεμα κε αλόνιζμα τυ χυράφ, νίςςκετε λον μέγα φόβυ να χάνυμε κάποςο μέγα μίρα απ τι ςοδιά,— πύιο δόχτεν-μας αντα ατίτκα μεγàλα ζόρια. Μέτριςαν-το, ότι απ το τζαραςίζκο κε παρόρας τμàρεμο κὲ αλόνιζμο, απ το μυχατςίζκο βάλεμα τζαράνια κε κυβάλιμο ταςςόβ, ας αφτό, ότι δεν ζτίβαζνε τυ χυράφ, απ το φοτία κε κλέπςιμο.—τυ κράτος-μας κάθα χρόνο χαν 176 μιλιόνια τςεντνέρια ζαιρέ. Με τ᾿ αφτό τυ ζαιρὲ εμίς μπορὺμε να φαίζυμε όλο τυ χρόνο ος το μιςό τον κόζμο ςτι ΕΣΣΔ.

Δεν εςς τζαρὰ αφτό να το νταιανέβυμ!

Μις ὶμετς ιποχρεομὲνι (ομπιάζανι) με το όλο-μας μπολςςεβίκικο υπόρςτβο κε ναςτόιτζιβοςτ να πολεμίςυμε για καθένα κιλογράμ ζαιρὲ, — αφτό εςς μέγα ςιμαςία για το δικόμας τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ.

Σοςτά να οργανόςυμε τυ τμάρεμα κε το αλόνιζμα, — αφτό ςιμένι (ζνατζιτ) να τμαρέβυμε κε να αλονίζυμε γιά τεκμίλ δίχος χαςίματα γιά αντα άλιαχ λίγα χαςίματα.

Να γλιτόνυμ απ τα αρτίχκα χαςίματα τυ ζαιρέ ςτο τμάρεμα κὲ αλόνιζμα,—αφτὸ ςιμὲνι να εχτελέςυμε τυ λον βαςικό νικοχίρικοπολιτικό ζαντάνιε.

Ας βάλυμε άκρα ςτα χαςίματα ςτο τμάρεμα κε αλόνιζμα!

Κανά κεφαλίτς-πα ναμί αφίνυμε πες το ζαι! Κανά χαμένο κυτί πες τα ςτράτετ γιά πες αλόν! Ας γιαγαλατρὲβυμ τα χαςίματα, ας μπικιτρέβυμ τα επιτιχίες-μας ςτο πολέμιζμα για τι ςοδιά!

ΤΟ ΤΜΑΡΕΜΟ — ΣΤΙΝ ΟΡΑ

Αργὸς να πςςιράς το τμάρεμα—ίνε ένα απ τα κιριότερα μαανάιδα στα μεγάλα χασίματα ζαιρέ απ τι σοδιά.

Για το γιαγαλατράιμο αὐτο τυ μαανά χριάζετε καθένα κολτόρα να τμαρέφκετ ατότες, αντα σον όρα στο αρίμαζμο τυ κυτί-τ. Αν πιμένυμ αργός στο τμάρεμα—να χάνυμ πολά ζαιρέ ας το τσάκυμα τα κεφαλίτζα κε ας το κόνυμα τα κυτία. Αν τμαρέδυμ το χυράφ στον κερό αχ το χριάζετε γυργά — να χάνυμε στιν πιότιτα (κάτζεστδο): τυ κυτί να εν λαφρό, άτζκυ, ποσύρκυ.

Χριάζετε μυχάτκα, κάθε μέρα να ισλέδυμε πίσο στό αρίμαζμο τα χοράφια, πος να λες το αρίμαζμό-τιν εν σιδεμένο με τον κερό (ποχόντα) κε μπορί να νίςςκετ άλιαχ απςά. Πρέπι να βάλυμ στο ισάπ, τίλογο τόπο έχυνε τα χοριστά υτζάστκες (κυρενσέιδα, υμπάιδα, πσέλυς, χαμέλυς κ. άλα) Πρέπι να το κσέρυμ, ότι στα ένα-λυγάς υτζάστκες τυ χυράφ αριμάζ τζάλκα, στα άλα όχι. Υνύτζυμ πρέπι να πςςιρύμε το τμάρεμα πες τα χοριστά υτζάστκες στα χοριστά βαντέιδα-πα, πότι αριμάζ τυ χυράφ πες κάθα υτζάστοκ.

Το ζαιρέ σαέφκετ όρμυ κε μπορί να τμαρέφκετ ατότες, αντα μπορίς ζόρλεν να το κοφτς με το νιςς, το κυτὶ αντα εςς ατίτκο μπυιά, πύιο ασλί εςς αφτό τυ κυλτόρα κε τυ σορτ, κε τυ καλαμίδ-τ τεκμίλ σαριά. Αφτό εν, τίλογα λέγκετ, «κερίτκο αρμαζλίχ», (βοσκοβάια σπέλοστ) πότι έρκετ όρα άρταχ να πςςιράς το τμάρεμα τα βασικά ζοιρεδὶ κυλτὺρες (στα όλα σίφτε τυ στυρυκερνέςςυ κε ανικσὲςςυ μαλακό σιτάρ) κε τεκμίλ να κσετιλίζς το τμάρεμα με τυ μακσιμάλνι ιςςλετράιμο τα βιντρουέρια στα όλα έμπρο, άιτς κε τα κοσίλκες, ζζάτκες κε σνοποδιαζάλκες-πα.

Τα πολά κυτία πες τα κεφαλίτζα αντα δινατίζνε κε δεν μπορίς να τα κοφτς με το νιςς—αφτό εν, ότι το ζαιρέ «αρίμασιν τεκμίλ». Αφτό τον κερό πρέπι ταμάμ να μπιτέδ τυ τμάρεμα όλα τα κολτόρες κε δεν να τα αφίνυμ να χαδρέδνε.

Καλίτερο εν να πςςιρὺμε το τμάρεμα λίγο γυργά (το πολά το οζίμας σιτάρ), παρά να πιμένυμ αργός κανά μέρα!

Γιὰ πότι να τμαρέβομε τα χοριστὰ κολτύρες;

Τα ναὺτζνι καθεδρίματα (οτζρεζζτένιες) πας αφτό λὲγονε άιτς

Ο ζ ί μ α ς τ υ ζ ζ ί τ ν α τμαρέβνετο ατότες, αντα ςον στο «χερίτκυ αριμαζλίχ» κε πςςιρὰ να αριμάζ τεμίλ τυ κυτί-τ.

Ο ζ ί μ α ς τ υ ς ι τ ά ρ πρέπι να πςςιρύμε να τμαρέβομε (πες το τζολί τυ Υκρανία) ςτον κερό, αντα πςςιριςςκάτε δικότ τυ «κερίτκυ αριμαζλίχ».

Τ υ α ν ι κ ς ι ά τ ι κ ο ς ι τ ά ρ μ α λ ά κ ο (μπελοτύρκα)—δίχος μπιίγια, άλιαχ λαφρά κυνύτ, υνύτζυμ χριάζετε να τμαρέφκετ ς ατίτκο τ' ν όρα, πύιο αρατέβ ςτο τμάρεμα το οζίμας ςιτάρ.

Τ ο α ν ι κ ς ι ά τ ι κ ο ς ι τ ά ρ δ ι ν α τ ό δεν κυνύτε γιαν το μαλακό κε ας αφτό κεμόνο αφτό μπορύμε να τυ τμαρέβυμε λίγο αργός, αντα τραςςέν τυ ζέρνα-τ, διλαδί — αντα ςον ςτο μπίτεματ τυ «κερίτκο αριμαζλίχ».

Τ ο κ ρ ι θ ά ρ ς ς ε ς τ ι ρ ι ά ν τ ν ι τμαρέβνιτο ςτο μπίτεμα τυ «κερίτκυ αριμαζλίχ» κε το ν τ β υ χ ρ ι ά τ ν ι—αντα πςςιρά να αριμάζ τεκμίλ. 'Εντιριμ το βαντέ ςτο τμάρεμο τυ κριθάρι έρχετ ραςτ να μακρεν, καλίτερο εν να πςςιρύμε το τμάρεμα λίγο γοργά, όχι να πιμένυμ αργός κανά πεντάμερο ς αφτό ςτέρας, τυ κυτί αντα αριμάζ τεκμίλ.

Τ ο χ α β ρ ά χ κ υ κ ρ ι θ ά ρ π ρ έ π ι ν α τ μ α ρ έ φ κ ε τ μ ε τ ο τ ζ ι χ.

Τ ο ι λ ό π χριάζετε να πςςιρύμε να το τμαρέβομε ατότες, αντα αςπρίζνε γιά ςαριύνε (αχ το ςορτ νκυρὲ) κε να δινατόνι τα κυτία-τ στα κεφάλια,—αντα πςςιρά να αριμάζ τεκμίλ.

Τα ςόρτια τυ ιλὸπ, πύιο λαφρά κυνύνε (Λιγόβςκι, Χερςόνςκι κε άλα) καλίτερο εν να τα τμαρέβυμ ατότες, αντα εν τυ κυτί πες το κεφάλ 'ςμα στο μπίτεμα το «κερίτκυ ,αρμαζλίχ». 'Οςυ απςά αριμάζ το ιλόπ, τόςυ χατελίδκο εν να χάνυμ τ' βαντέ τυ τμὰρεμο-τ. Το ιλόπ τμαρεμένο χλυρά-χλυρὰ, πρέπι ςίφτε να το αφίνυμ να κςερὸν πες τα γιυλάχια (μπαςίμια) κε ςτέρας να το δένυμ διμάτια κε να το ςτιβάζυμε (απ 15 διμάτια).

Το κεχρί χριάζετε να τμαρέφκετ άλιαχ μυχάτκα. Εντιριμ το κεχρί να χαβρέβ—αφτό άλιαχ πολά κονότε. Στα όλα καλίτερο όρα για το τμάρεμα το κεχρί—αφτό εν κερό το κερίτκο-τ τυ αριμαζλίχ, πότι τα όρμα κοτία πςςιρύν φανερόνε απ το χαμπύχ, μα το καλάμιδ-τ ακόμα εν χλυρό. Αφτό τον κερό το κεφάλ όλυ ακόμα δεν αρίμαςιν, άμα να φιλάγυμ, πότι να αριμάζ όλυ τυ κεφάλ τ' εν ιςάπ, ποτ να λες ατότες μις να χάνυμε πολά κεχρί. «Καλίτερο εν να αφίνυμ τυ πυςύρκυ κοτί πες το άςςιρο (αλάτιρο), παρα να αφίνυμ το καλό πες το ζαν (κυνυμένο)».

Το χαβράχκυ κεχρί χριάζετε να τμαρέφκετ νίχτα, γυργά τον πιρνό γιά τυ βραδί.

Να το τμαρέδυμε χριάζετε ςτα όλα καλίτερο με τα ζζάτκες ςαμοςκίτκες κε να το δένυμε μικρά διμάτια ας τ' ατό ςτέρα, το κεχρί κατ-λίγο αντα κςερόν πες τα μπαςίμια.

Το γρετζίχα πρέπι να πςςιρύμε το τμάρεμα-τ ατότες, πότι τα πολά-τ τα κοτία, ος το μιςό ςτζοπαγμένα με το χαμπύχ, να νίςςκυνε κράςνο-κορίτζνεδι. Το κςερομένο κατ-λίγο πες τα μπαςίμια τυ γρετζίχα πρέπι να δέχκετ μικρότερα διμάτια. Τα ςςλυμένα πκάτο ςτο βροχί τα διμάτια πρέπι ιποχρεοτικά (ομπιζάτελνο) να τα λίςυμε κε να τα κςερόνυμε—αν τ' εν το γρετζίχα να μυχλά κε να χαραμύτ.

Τα φακύιδα χριάζετε να τμαρέφκυνε αφτό τον κερό, αντα αςπρίζνε, ςαριύνε γιά νίςςκυνε μαβριάρκα (αχ το ςορτ νκυρε) τ' απκάτυ-τιν κε τα μεςέα-τιν τα θαλάτια.

Τα πιτίτςες (τζετζεβίτςα) τμαρέδνι-το ατότες, αντα νίςςκυνε μαβριάρκα ος τα μιςά τα θαλάτια.

Τα λόβια—τα πολά τα θαλάτια αντα ςαριύνε.

Στον κερό τυ τμάρεμο τα κυλτύρες, πύια έχυνε θαλάτια, το καλάμιδ-τιν πρέπι να ίνε ακόμα ταζά, χλυριάρκα.

Τα λανκυνέςςα (κυλιαλιάνια) πςςιρύνε να τμαρέδνε ατότες, τα πολά-τιν τα κεφάλια αππάνο αντα ςαριύν, τα τζιτζάκια μαρένε κε κριμίςςκυνε κάτο κε το κυκύτς-τιν τραςςέν κε τεκμιλ αριμάζ.

Τα φράτες πρέπι να τμαρέφκυνε ατότες, το ζέρνα-τιν τεκμιλ άντα αριμάζ κε έντιριμ αν το ςφιγς με το νιςς, το νιςς δε θα αφίν κανά τζίρ-πα.

Τα ςορτοβί ςποράιδα αχ τα όλα τα κυλτύρες χριάζετε να τμαρέφκνε μόνο τεχμίλ αντα αριμάζ τυ ζὲρνα-τιν ςτέρας.

Κανά-λυγάς πα δεν χριάζετε να πιμένυμ αργός με το πςςιρί το τμάρεμα! Μυχάτκα να ιςλέβυμε πίςο ςτο αρίμαζμο τα κυλτύρες. Κάθα ένα κυλτύρα να το τμαρέβυμε ςτο λον καλίτερο, γιατ' αφτό, κερὸ τυ αρίμαζμο-τ.

Εντιριμ αν πςςιρύν να φιςύνε ζεςτά ανὲματα (ςυχοβὲι) το χοράφ πρὲπι να το τμαρέβυμε ὸςυ μπορύμε απςά, (ας εν χλυριά-ρκυ-πα) με το ιςςλετράιμο για τ' αφτό κεμόνο όλα τα έχυμέ τα μιχανές — κοςίλκες, ςνοποβιαζάλκες, ςαμοςκίτκες, βιντρουέρια.

ΝΑ ΜΠΙΤΡΕΒΥΜΕ ΤΟ ΤΜΑΡΕΜΑ ΟΣΥ ΜΠΟΡΥΜΕ ΑΠΣΑ

Το τζάλκυ τμάρεμα εςς μεγαλίτερο ςιμαςὶα ςτο πολέμιζμα με τα χαςίματα. Εντιριμ ςτιν όρα αν πςςιράς το τμάρεμο, αμα ςτερ να το κυτρέβς πολά κερό,—το κυτί να περνά ςτο λον πςιλό ςτάντια τυ αριμαζλίχ-τ κε ας αφτό κεμόνο πολά ζαιρὲ να κύνυτ.

Κανά μέρα-πα δεν εςς τζαρά να χάνυμε κυτυρύ ςτιν όρα τυ τμάρεμο! Χριάζετε να κάμυμ μομπιλιζοβάτ όλά τα τμαρεφτικά μαςςίνες κε όλο τυ πράμα, χριάζετε τίλογα πρεπ να τιμάζυμ τα μαςςὶνις κε το πράμα πιρναμὶ πςςιρύμε τυ τμάρεμα, χριάζετε ςοςτά να ςτέγνυμε τα δίναμες πες τα μπριγὰδες κε πάνο ςτι βάςι (να οςνὸβε) τυ ςοτς' ςορεβνοβάνιε κε υντάριτζεςτβο λον πολά να κυντένυμε τ' βαντέ τυ τμάρεμο, αντ' αφτό ντάμα να κάμυ-με ομπεςπετζιτ το πςιλό τιν πιότιτο (κάτζεςτβο).

Τα μαρχὰιδα ανικςιάτικα κυλτύρες κε τα οζίμες πρέπι να μπιτρέβυμ το τμάρεμα-τιν πες το τζολί τ' Υκρανία ςτα 10 μέρες, πες το «Λεςοςτέπ»—ςτα 12 κε ςτο Πολέςιε—πες τα 15 μέρες.

Το κεχρί κε το γρετζίχα νά τμαρέφκνε πες τα 4—5 μέρες, τα λανκυνὲςςα (κυλιαλιάνια) όχι πολά αχ τα 10—12 μέρες.

Για ναμί έχυμε τα χαςίματα ςτι ςοδιὰ, το τμάρεμα πρέπι να καματέφκετ:

Στο κερίτκυ αριμαζλίχ τυ ζαιρέ — με τα διντρο-βέρια, λομπογρέικες, ζζάτκες κε ςνοποβιαζάλκες.

Τεκμίλ το αριμαζμένο κε το χαβράχκυ χοράφ — ςτα όλα ςίφτε να τμαρέδυμε με τα κομπάινες γιά ςνοποβιαζάλκες, (οχατάρ-κε να υντρεδυμτα άιτς, ότι τα διμάτια να δέχκυνε χαμιλά, ναμί κονότε τυ ζαιρέ) κε μόνο αν δεν ςόνε ατότα τα μαςςίνες — να ιςςλετραέδυμε τα κοςίλκες κε ζζάτκες-ςαμοςκίτκες. Το τμάρεμα τυ χαβράχκυ χοράφ με τα ςνοποβιαζάλκες, λομπογρέικες κε ςαμοςκίτκες καλίτερο να καματεφκετ τον πιρνό αν το τζιχ.

Αμα, τάχατ αν κάμυμε όλα τα ςαχιντραιλίδκα τα μεροπριάτιες, ςτον κερό το τμάρεμα τυ χαβράχκυ χυράφ εμίς όλυ-ένα να έχυμε μεγάλα χαςίματα ςτο ζαιρέ. Γνότζυμ χριάζετε τεκμίλ να μπιτρέδυμε τυ τμάρεμα ςτον κερό το κερίτκυ αριμαζλίχ γιά ςτο αρίμαζμο-τιν, κε δεν θα το αφίνυμ να χαβρέδ.

Πιρναμί πςςιράς τυ δλία, χριάζετε καλά να ντινκέδς τα τμαρεφτικά μαςςίνες κε να ιςλέδς πίςο-τιν ςτον κερό, αντα δυλέδυνε αντ' ν όρα να τιμιζλέδς, ακονίζις κε να πλιςςκς απ τον πιλό κοςιλκί τα μαχέρια, ςοςτά να γιυρυχλαέδς με το κόπςιμο τυ καλαμίδ (ας αφτό νκυρέ, τιχατάρ τζιπέλκυ εν τυ χυράφ, έπιςιν γιά ιόχ, ντίμκυ εν, πςιλό καλαμίδ εςς κε άλα.), καλά να υντρέδς, τα χανάτια, το ντέκα, τυ μπαραμπάν απ το κομπάιν κε τίλογο άνεμο δγάλι. Πιρναμί πςςιράς τυ δλία, όλα τα τμαρεφτικά μαςςίνες κε ντδίγατελις πρέπι ιποχρεοτικά να εν ντινκαιμένα ςτο πράτεμο-τιν «όφτιρα».

Στα κομπάινες, ςνοποβιαζάλκες ςαμοςκίντκες κε λομπογρέικες πρέπι να εν υντραιμένα ζερνουλοδίτελις, πύια ρεγυλιάρνο να τιμιζλέφκονε, αντα δυλέδνε αφτά τα μαςςίνες.

Στα ςνοποβιαζάλκες να υντρέφκνε ςνοπονόςίς. Αν εν ςτο νικοχιριό πικάπ-φινγέδις, (πύια ςικόνυνε τυ έπιςιν τυ χυράφ), πρέπι να τα υντρέδυμ ςτα κομπάινες κε να τα ιςςλετρέδυμε ςτο τμάρεμα τα χυράφια, πύια έπιςαν.

Κιριότερα μαανάιδα ςτα χαςίματα αντα τμαρέφκετ το χυράφ με τα λυγάς-λυγάς μαςςίνεςς, κε τα κιριότερα ςιράιδα για το ιςςιλιτράιμο αφτά τα χαςίματα — εν ατιτκα:

Στο δύλεμα με το κομπάιν έχυμε χαςίματα;

1. Αντα δυλέδ τυ χέντερ (τζαλέδ τυ χυράφ).
2. Αντα πατζαρίχκετ τυ κομπάιν.
3. Απ το πυςύρκυ αλόνιζμα κε αδόριζμα τυ ζαιρέ.

Για το ιξιλιτράιμο αφτὰ τα χαςίματα χριάζετε να εχτελέςομε ατίτκα βαςικά ςιράιδα:

1. Στο δύλεμα άντα εν άνεμος, το κομπάιν αντα πάι «πίςο ςτον άνεμο», χριάζετε τα μαχέρια-τ να τα πιλίγομ χαμιλά ας αφτό νκορὲ, αντα πάι το κομπάιν «χαρςςὺ ςτον άνεμο» («χαρςςύ ςτον άνεμο» τα χαςίματα εν λιγότερα).

Στο τμάρεμα το χυράφ; πύιο έπιςιν, το κομπάιν χριάζετε να το πιλίγομ απ' χαρςςύ, διλαδί, αφτό χριάζετε να τζαλέβ το χυράφ άιτς, ότι να το περ ας αφτό μαρέα ς' πύιο μαρὲα έπιςιν το χυράφ κε πρέπι να το χαπατρέβ λίγο τ' ένα μαρέα (όχι να πάι ίςα-ίςα).

Τα τζαλγύιδα ςτο χέντερ πρέπι να τα πιλίγομ άιτς, ότι αφτά όςο εςς τζαρά λίγα να αφίνε ἄκοπα κεφαλίτζα, — ςοςτό γιορυχλάιμο με το τςάλεμα, με το αφτο, τίλογο πςέλος να να εςς το καλαμίδ ιξιλιτρέβ το χάςιμο τα κεφαλίτζα ςτα δέφτερο φορέις, πρέπι να ιςλέβυμε μόνο, ναμί κάμομ περεγρυζζάτ κομπάιν το μολοτίλκα.

Εντιριμ το κομπάιν ςότα καμ δλία — ςτέκετ, — αμάν να το ντζζονατραέβυμ καμπόςο ακςαπίςα, ναμι μπορύνε τα χανάτια-τ να βγάλονε ζέρνα απ τα κεφαλίτζα, πύια πὲμνανε άκοπα έμπρο ςτο χέτερ.

Αντα κοτέβ το ςτέκςιμο πολά κερό, χριάζετε να ςτέγνομ άιτς κε κομπάιν το ντβίγατελ-πα ναμί χαρτζέφκετ κοτορύ το γοριύτζες.

Να γιαγαλατραέβυμε όλα τα μαανάιδα ςτο ςτέκςιμο το κομπάιν. Χάλις αχ τα ςτεκςίμα νίςςκονε λον μεγάλα χαςίματα.

3. Πρέπι ςοςτά να γιορυχλαέβυμε με το κομπάινι το μολοτίλκα—νε να το κάμον περεγρυζζάτ με το τζαλεμένο χυράφ κε νε να ινίζομ τα ντοςςνίκια απ το χριάζετε πολά, πος να λες άλιαχ μὲγα ἄνεμος φιςά, βγαλ με το άςςιρο κε υςμά αντάμα πολά ζέρνα-πα.

Το πυςύρκο αλόνιζμο ςτα όλα πιχτά νίςςκετε απ το περεγρύζζενοςτ το κομπάινι το μπαραμπάν, άιτς κε απ το άλιαχ μέγα ςόρεμα χυράφ ανάμεςα ςτα δόντια το μπαραμπάν κε το ντέκα. Για το γιαγαλατράιμο αύτά τα τζαραςιζλίχια χριάζετε να πιλίγομ το τράκτορ να πάι γάλια γιά το χέτερ να χαπατρέβ λίγο ςτενό χαπέα χυράφ. Χριάζετε να ςικόνομ το ντέκα-πα.

Σαν πράβιλο τυ κορπäιν χριάζετε να το ιςςλετρέβυμε μόνο πες τα ίςα τόπατα.

Ντίμκυ χυράφ—αχ το τζιχ, αχ το βροχί ςτέρα να το τμαρὲβς αν το κομπάιν δεν εςς τζανά.

Στα κλοςίματα τυ κομπάιν «ςτον άνεμο» χριάζετε να χαμιλένυμ το χέτερ-πα.

Στο δύλεμα με το βιντρόυερ να πολεμίςυμε με τα χαςίματα χριάζετε άιτς:

1. Στα όλα ςίφτε να τμαρέβυμε το λον τζιπέλκυ χυράφ.

2. Αλιαχ αρέα κε χαμιλά χυράφια να τα τμαρέβυμ με το βιντρόυερ τ' εςς τζαρά. Αιτς-πα τ' εςς τζαρά να δυλέβυμ με τα βιντρόυερια ςτα υτζάςτκες, πες τα πύια τόπος δεν εν ίςυ.

3. Το χοράφ, τζαλεμὲνο με το βιντρόυερ χλοριάρκυ, πρέπι νὰ το ςορέβυνε τα κομπάνιες με τα πικάπια, ος τιν όρα, πότι τυ ζαιρέ τεχμιλ να αριμάζ πας τ' ρίζα-τ, για τ' αφτο κεμόνο, ότι οςπο πςςιρύνε τα κομπάινες να δυλέβυνε ςτο τμάρεμα τα αριμαζμένα χυράφια, όλα τα γιυλάχια αχ το βιντρόυερ ςτέρα να εν τμαρεμένα, γιά έντιριμ αν αριέβυμ αν το τμάρεμα-τιν, — να έχυμε μεγάλα χαςίματα απ το κόνυμα τυ ζαιρέ, ανέματα, βρυχάδες κε άλα.

4. Εντιριμ τα γιυλάχια δεν εςς τζαιρά να τα ςορέβυμ με το πικάπ (ας τα μεγάλα βρυχάδες στὲρα, πύια να δράζνι τα γιυλάχια ςτον πάτο), πρέπι όλυ τον κόζμο, τίνα έχυμε πες το νικοκιριόμας, νατς ςτέγνυμε ςτο γίριζμο τα γιυλάχια για το κςέρομα-τιν, αν τ' εν το τζαλεμένο χοράφ μπορί να φιτρόν κε να χαραμύτ.

'Εντιριμ κερός να διχ, ότι ας το κςέρομα τα γιυλάχια ςτέρας δεν εν φανταλίδκο να τα τμαρέβυμε με το κομπάιν αντο πικάπ γιά κανα-λυγάς δεν εςς τζαρά να φέρυμε ςτο τμάρεμα-τιν κομπὰιν,—ατότες το κςερομένο τυ χοράφ χρίαζετε να το ςορέβυμε τζαράνια.

Αντα δύλεβυμε με τα ςνοποβιαζὰλκες, ςαμοςκίντκες κε κοςίλκες-λομπογρέικες πρέπι να κςέρυμε:

Το τζαλεμένο με το ςνοποβιαζάλκα τυ ιλόπ, άιτς-κε το τςιπέλκυ, χυβραλίδκο χυράφ-πα δεν εςς τζαρά ςαατνά να τυ βάλυμε τζαράνια—χριάζετε να το αφίνυμε ςίφτε λίγο να κςερόν.

Αμα το χυβραλίδκο χοράφ καλίτερο εν να το τζαλέβομ όχι με τα ςνοποδιαζάλκες, άμα με τα λομπογρέικες, ςαμοςκίτκες γιά βιντρουέρια, για το κςέρομα-τ, ναμί προν ςτερ πες τα διμάτια.

Το κοντό χοράφ (έντιριμ αν δεν μπορί να δέχκετ διμάτια) δεν εςς τζαρά να τζαλέφκετ με το ςνοποδιαζάλκα. Ατίτκο χοράφ πρέπι να το τζαλέβομε με τα κοςίλκες γιά ςαμοςκίτκες κε να το βάλομε μικρά τζαρανίτζα. Πες τα ίςα ζάνια το χαμιλό χοράφ μπορύμε να το τμαρέβομε με τα κομπάινες-πα.

Το χοράφ, τζαλεμένο με το κοςίλκα, δεν χριάζετε να το βάλυμε τζαράνια γιά να το δένυμε διμάτια ςτον κερό, αντα εν μέγα ζεςτ, πος να λες κυνύτε πολά ζαιρέ.

Αντα τζαλέβυμε με το ςαμοςκίτκα, χρίαζετε μυχάτκα να ςτέγνυμ ςτζιότζικ για τ' αφτό, ότι τα τιρναύτια να πιτάγνε μπαςίμια τίλογα πρεπ—νε άλιαχ μεγάλα κε νε άλιαχ μικρά, ας αφτό νκυρέ, τιχαντάρ χυβραλίδκο γιά ντίμκυ εν το χοράφ.

Αντα τζαλέβυμε με το ςνοποδιαζάλκα, ςαμοςκίτκα κε κοςίλκα, μεγάλα χαςίματα ζαιρέ νίςςκυνε αχ το τζαραςίζκο δύλεμα τα μαςςέρια. Υνύτζυμ χριάζετε αφτά να τα ςτέγνυμε άιτς, τίλογα ίπαμε έμπρυ για το κομπάιν.

Αντα δυλέβυμε με το ςνοπυδιαζάλκα — μεγάλα χαςίματα νίςςκυνε απ τα κομπρέςορια. Ας αφτό κεμόνο πρέπι άιτς να ςτέγνυμε το ςνοποδιαζάλνι τραπέζ, ότι τα κεφαλίτζα να περνύνε όςυ εςς τζαρά αδλάχ αχ τα κομπρέςορια.

Αντα τζαλέβυμε με τα κοςίλκες — μεγάλα χαςίματα νίςςκυνε ςτο πέταγμο τυ χοράφ απ' πάνο ςτο πλατφόρμα, ςτο δέςιμο διμάτια γιά ςτο ςόρεμα κε βάλεμα τα μπαςίμια πες τα τζαράνια με τα δικρά. Πρέπι όςυ εςς τςαρά μυχάτκα κε τιμίζκα να κάμυμε όλα τα δλίες με τα κοςίλκες — αν τ' εν τα χαςίματα μπορύνε να νίςςκνε πολά μεγάλα, τιάλο μεγάλα ας αφτά, πύια εν απ το τζαραςίζκο κόπςιμο τυ χοράφ με τα κοςίλκας τα μαςςέρια.

Για το καλιτέρεμα το κόπςιμο τα κεφαλίτζα με τα κοςίλκας τα μαςςέρια κε για το ικςιλιτράιμο τα χαςίματα απ τα χανάτζια ςτι δυλιά με το ςνοποδιαζάλκα, κοςίλκα, λομπογρέικα, βιντρόυερ γιά κομπάιν πρέπι, αντα εν τυ χοράφ χαμιλό—να πιλίγυμ τα χανάτζαπα χαμιλά, αντα εν ψιλό — ψιλά κε ίςα πάνο ςτα μαςςέρια κε αντα τζαλέφκετ χοράφ, πύιο έπιςεν — τα χανάτζα να τα πιλίγυμ χαμιλά κε να τα νκυτζιρέβυμε έμπρο.

Το ςνοποδιαζάλκα, ςαμοςκίτκα κε κοςίλκα εν άλιαχ φαινταλίδκα ςτο τμάρεμα τυ χοράφ πες τα πυςύρκα καματεμένα τόπατα (πυ εν τζιριντίιδα, μεγάλα τζύμια, χάμια κε άλα). Να τζαλέβυμε πρέπι άιτς, ότι το κοςίλκα να πάι ς' αφτό μαρέα, πυ δάιναν στο αλέτριςμα τα μπαραζαναίδα.

ΑΣ ΙΜΙΤΣ ΤΙΑΛΟ ΜΥΧΑΤ ΣΤΟ ΤΜΑΡΕΜΑ ΤΑ ΤΥΧΥΜΛΙΔΚΑ (ΣΟΡΤΟΒΙ) ΚΥΛΤΥΡΕΣ

Πιρναμί πςςιρυμ να τζαλέβυα τα τυχυμλίδκα κυλτύρες πρέ πι ίποχρεοτικά (ομπιαζάτελνο) να τζαλέβυμ τα άκρες ςτα υτζάςτκες ςε 2-3 μέτρις ςτο πλάτυς, κε τα διμάτια γιά να τα νκυβαλίςυμε απ τυ ζαν κανά άλυ τόπο γιά να τα ςτιβάζυμε αντ' άλυ τυ χυράφ ντάμα.

Για το τμάρεμα τα τυχυμλίδκα κυλτύρες πρέπι μυχάτκα, καλά να τιμιζλαίςυμε τα τμαρεφτικά μαςςίνες (πλατφόρμες, ελεβάτορες, μπύνκερις, μολοτίλκες απ το κομπάιν κε άλα), άιτς κε τα μπρίτζκες απ το ζαιρὲ κε κεφαλίτζα, τα πέμνανε ας αφτά τα κυλτύρες, πύια τμάρεβαν γιά νκυβάλναν ςίφτε.

Στο νκυβάλιμα με τα ςακύλια—αφτὰ χριάζετε να εν καλίτερα τιμιζλαιμένα.

ΝΑΜΙ ΑΦΙΝΥΜΕ ΑΤΖΑΛΙΦΤΑ ΧΑΠΕΙΣ (ΧΑΜΙΑ) ΣΤΙ ΔΥΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΜΑΡΕΦΤΙΚΑ ΜΙΧΑΝΕΣ

Ατζάλιφτα χαπέις πιμένι ςτα όλα πιχτὰ απ' το αμπαςςχάριφτο κλόςιμο τα μαςςίνες γιά απ' το τζαραςίζκο πόρεμα ςτο δυλία αφτίνυς, τίνα δυλέβυνε ςτο τζάλεμα. 'Εντιριμ αν πέμναν ατίτκα χάμια, πρέπι να τα τζαλέβυμ με το τζαλγύ, τα ατζάλιφτα κυςςείδα να τα πέρυμ με το κοςίλκα.

ΝΑΜΙ ΠΙΜΕΝ ΠΕΣ ΤΟ ΖΑΝ ΚΑΝΑ ΚΕΦΑΛΙΤΣ-ΠΑ! ΑΣ ΣΟΡΕΒΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΤΖΑ!

Στον κερό το τζάλεμο χάννε άπιρα κεφαλίτζα, πύια κρεμίςςκυνε πας τον πάτο, πύθι περνύν τα τμαρεφτικά μαςςίνες, αχ το τζάκομα το χαβράχκυ-τιν τυ καλαμιδ με τα χανάτια, τρόςςα, πλατφόρμα κε άλα.

Αχ το τζάλεμα στέρα ιποχρεοτικά πρέπι να τιρναέβουμε το τζαλεμένο ζαν με τα αλογί τιρναύτζα.

Έντιριμ το χοράφ αν τμαρέβνετο με το κομπάιν γιά βιντρόυερ, χριάζετε απίσο να θελιάζομ αλογί τιρναύτζα.

Τα τιρναιμένα τα κεφαλίτζα πρέπι να βάλυνε τζαράνια.

Απ τα κάθα 10 εκτάρια, έντιριμ αφτά αχ το τζάλεμο στέρα να τιρνέφκυνε με τα αλογὶ τιρναύτζα, εςς τζαρά να αλονίζομ αρτίχκο 1 τσὲντνερ ζαιρὲ.

ΝΑΜΙ ΑΦΙΝΥΜΕ ΤΥ ΤΖΑΛΙΜΕΝΟ ΧΟΡΑΦ ΠΕΣ ΤΑ ΜΠΑΣΙΜΙΑ!

Αντ' αφτό ντάμα, αντα δυλέβυνε τα τμαρεφτικά μασσίνες, χριάζετε να δένομ διμάτια κε να τα ζτιβάζομ τζαρὰνια. Το οζίμας κε το ανικσιάτικο σιτάρ, ας αφτό μπασσχά, πύιο εςς κοντό καλαμίδ, ιποχρεοτικά πρέπι νά δέχκετ διμάτια. Μόνο το άλιαχ χυβραλίδκο το χοράφ γιά τζαλεμένο χλοριάρκο (ιλόπ) χριάζετε να το δένομ διμάτια ας το κσέρομα-τ στέρας, ναμί πρόν πες τα τζαράνια.

ΝΑΜΙ ΤΟ ΖΜΟΝΥΜΕ, ΟΤΙ ΚΕΡΟΣ ΜΠΟΡΙ ΝΑ ΧΑΛΑΝ!

Το τζαλεμένο το χοράφ χριάζετε να το σαχιντρέβυμε απ το πυσύρκο τον κερό, αχ το πύιο έρχετ ραστ νίσσκυνε μεγάλα χασίματα απ το σσύλομα, πίρομα, σάπιμο γιά φίτρομα το τζαλεμένο χοράφ.

Το χοράφ, πύιο εν τζαλεμένο με το κοσίλκα κε δεν εν διμένο διμάτια, ιποχρεοτικά χριάζετε να το βάλομ μεγάλα τζαρανια, —πες τα μεγάλα τα τζαράνια εμ λιγότερα εν τα χασίματα, κε εμ λαφρό εν στέρας να κάμομ σκιρτοβάνιε.

Πας τα βαθέα μπαραζανάιδα κε στα ζανὶ κυρενσὲιδα να βάλομ τζαράνια δε χριάζετε — ατίτκα τοπς στο βροσσιγό τον κερό το χοράφ δινατά σσλοτ απ' κάτο κε το κοτί φιτρόν γιά μυχλέν.

Δεν εςς τζαρά να αφίνομε πες το ζαν νταγατραιμένα διμάτια (χόρια-χόρια γιά απ καμπόσα σὲναντόπ)—αν πάγνι βροχάδες,—το ζαιρὲ πες ατίτκα τα διμάτια άλιαχ απσά να φιτρόν.

Το χοράφ, πύιο ςςλόθιν πες τα τζαράνια, ιποχρεοτικὰ πρέπι να το κςερόνυμ, για τ' αφτό χριάζετε να το νταγιτρέδυμ φτινά-φτινά λόρια στα τζαράνια. 'Εντιριμ δροχίς να μπατρέδ τυ ντααγατραιμένο τυ χοράφ πες το χόμα, — ιποχρεοτικά πρὲπι να το γιρίζυμε κε αχ το κςέρομα-τ στὲρα πάλι να το στιβάζυμε τζαράνια.

Να νταγατραέδυμε τυ χοράφ για το κςέρομα πρεπι μόνο ατότες, τα τζαράνια άντα ςςλύνε κάποσο δαθέα (όχι λιγότερο απ 30-40 ςαντιμέτρα απ' πάνο).

ΜΥΧΑΤΚΑ ΑΣ ΚΥΒΑΛΥΜΕ ΤΟ ΧΟΡΑΦ ΣΤΙΝ ΜΟΛΟΤΙΛΚΑ ΓΙΑ ΣΤΑ ΣΚΙΡΤΕΣ

Αντα φορτόνυμε τυ χοράφ πας το αμάκς στέρα, ιποχρεοτικά πρέπι να τιρναέδυμε αφτό τον τόπο, πυ ςτέκεντον τ' αμὰκς. Χριάζετε άιτς-πα να τιρνέδυμε αφτά τα τοπς, πυ ίτανε τα τζαράνια.

Οςυ ςμα κυδαλύνε τυ χοράφ, όςυ ὶςυ εν το ςτράτα, όςυ λίγο κυνότε τυ ζαιρέ, όςυ μυχάτκα κε ςοςτὰ φορτομένα εν τα αμάκςςα, —τόςυ λίγα χαςίματα θα έχυμ ςτο κυδάλιμο τα χοράφια.

Ας πάρυμε όλα τα μέτρα για τ' αφτό, ναμί έχυμε χαςίματα ςτο κυδάλιμο.

Στο κυδάλιμο τυ χοράφ ιποχρεοτικά ας καρφόνυμε όλα τα τιρπία μέ τα ταχτάιδα κε άς ιπλόνυμε πας το αμὰκς (μπρίτζκα) γιαιόδια.

Αν θα ιςςλετρὲδυμε τυ αφτοτρὰνςπορτ, το πολά ςτο κυδάλιμο ζαιρέ δίχος τάρα, χριάζετε καλά να ςτυπὸνυμ όλα τα αραλίγια πες τα κόρομπια, να ιςάζυμ τα ςτράτες, ναμί έχυνε κιρτλέτζια, διμπόια, να ντινκέδυμ — τίλαγα εν τα κυπύρια.

Γιαν ςιρά, το ζαιρέ απ το κομπάιν ςτα μπύντες χριάζετε να κυδαλιςςκάτε με τα τράκτορνι τα μπρίτζκες κε απ τα μπύντες ςτο ςιπ-πύνκτ — με τα αδτομαςςίνες. Πρὲπι να υντρέδυμε όςυ μπορύμε πολά το μεχανικό φόρτομα κε κςεφόρτομα τα αφτομαςςίνες.

ΙΠΟΧΡΕΟΤΙΚΑ ΝΑ ΣΤΙΒΑΚΣΥΜ ΤΟ ΧΟΡΑΦ!

Με το ςτίδαγμο το χοράφ μις ςαχιντρέδυμ-το απ τα χαςίματα ςτο τζολ κε αντ' αφτό ντάμα δεν θα πατζαρίχχυμετς ςτο αλόνιζμα. Στο δροςςιγό τον καλτέρ τυ αςτίδαχτο το χοράφ μπορί γιά το πολά-τ, γιά ταμάμ να χαραμύτ, να χάνιτ, ςτα όλα ὲμπρο, έντιριμ αν ίτυν ςτιδαγμένο πες τα μικρά τζαράνια..

Πες καθένα ςκίρτα, ςαν πράδιλο, χριάζετε να δάλομε 150 μεγάλα τζαράνια κε να κυδαλύμε το χοράφ όχι μακρά αχ το ένα κιλομέτρ,—αν θα κάμομε άλιαχ μεγάλα ςκίρτες—να κυδάλυμε το χοράφ άλιαχ αχ τα μακρά.

Για το ςτίδαγμο τα ςκίρτες χριάζετε να μπιλέζομ κςερό τόπο μπδίνα στο πςέλος, ναμί περνά πκάτο στο χοράφ νερό, αντα δρεςς.

Τον τόπο, πυ θα ςτιδάχκονε τα ςκίρτες, χριάζετε έμπρυ μέρα να το τιμιζλαέδυμε απ τα χυδράιδα κε απ το καλαμίδ κε καλά να το ιςόνυμε για τ' αφτό — να εςς τζαρά να φκαλίς τυ ζέρνα, πύιο κυνύτ, κε τα κεφαλίτζα.

Ν α ς τ ι δ ά ζ υ μ τ ο χ ο ρ ά φ π ρ έ π ι α ν τ ο τ ζ ά λ ε μ α κ ε α λ ό ν ι ζ μ α ν τ ά μ α !

'Οςυ ςοςτά αν ςτιδάζυμε τα ςκίρτες, όςυ καλά αν τα κάμυμ δερςςίτ—τόςυ λίγο θα ςαχνέδυμ αχ τα δρυχάδες, τόςυ λίγα χαςίματα θα έχυμ.

'Εντιριμ αν ςιμόν δροχίς, το αμπιτράιφτο τ' ςκίρτα χριάζετε να γιυμόςυμ τ' μεςτ κε άντα περνά το δροχί ςτέρα, να γινίζυμ τ' απάνυ-τ για το κςέρυμα κε να κυτέδυμε τυ ςτίδαγμο.

Τ ο ν τ ί μ κ ο τ υ χ ο ρ ά φ δ ε ν ε ς ς τ ζ α ρ ά ν α ς τ ι δ ά χ κ ε τ !

ΑΣ ΒΑΛΥΜΕ ΑΚΡΑ ΣΤΑ ΧΑΣΙΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΛΟΝΙΖΜΑ!

Ναμί αφίνυμε κανά κυτί-πα πες το υζμά γιά άχιρο. Κανά κυτί γιά κεφαλίτς πες τ' αλόν!

Απ το μπεζοτδέτςτδενοςτ, ομπεζλίτζκα, γιαραμαζλίχ, πυςύρκο ι οργάνοςι τ' δυλία κε ςτα όλα πιχτά—απ το κολάκικο τυ ζαραρλίχ το περςνό το χρόνο ίχαμε μεγαλίτερα χαςίματα στο αλόνιζμα. Πιχτά ιρκιντον ραςτ μία τιάλο να αλόνιζαμ τ' άχιρο, πίο ίτυν ςτιδαγμένο πες τα ςκίρτες κε να αδορίζαμ το υζμά.

Ναμί αφίνυμ ατίτκα ςςέια να νίςςκονε φέτος!

Για το γιαγαλατράιμο για ικςιλιτράιμο τα χαςίματα στο αλόνιζμα — πρέπι να έχυμ στο νύ-μας ατίτκα δαςικά, κιριότερα υκαζάνιες:

1. Να αλονίζουμ μόνο πες το έμπρυ μέρα τιμιζλαιμένο τ' αλόν, κε τιάλο καλίτερο εν, ςτο αλόνιζμα ςίφτε να ποτίζουμε τ' αλόν κε να το τζιριατέβυμε. Να φκαλίςυμε τ' αλόν πρέπι κάθε μέρα-πα, ςτα όλα ςίφτε, αντά ςιμόν βροχίς. Αντα μπιτέβ τ' αλόνιζμα, πρέπι τιμίζκα να τμαρέβυμε κε να φκαλίςυμε τ' αλόν. Το φκαλιμένο τ' ζαιρέ χριάζετε να εν χόρια, δεν θα ταράχκετ με το ζαιρὲ, απκάτο ςτο μολοτίλκα.

Στο αλόνιζμα τα τυχυμλίδκα κυλτύρες για το κάθα ςορτ χριάζετε να έχυμε χοριςτό αλόν.

2. Στον κερό το αλόνιζμα μυχάτκα να ιςλέβυμε πίςο ςτο ςοςτό κε δόςιμο ένα γιυρὺχ χυράφ πες το μπαραμπάν, ναμι αφίνυμε να εςς περεγρύζκα.

Πας το μπαραμπάν πρέπι να βάλυμε μαθιμένο άθορπο — ποντταβάλςτζικ.

3. Να ιςλέβυμε, τιχατάρ καλά πάι το αλόνιζμα,—με το ντινκάιμο τυ άχιρο κε το υζμά (δεν έχνε πέςυ ζαιρέ ;) κε τυ ζαιρέπα, πύιο κζέν απ το μολοτίλκα (δεν εςς πέςυ τςαλαπυμένα, μιςά κυτία). Αν βριςςκάτε πες το υζμά γιά άχιρο ζαιρέ γιὰ αν κζεν καμπόςυ τςαλαπυμένο — φανερόνε, ότι το μολοτὶλκα εν πελιμένο τζαραςίζκα. Χριάζετε κατακράτ να ντινκέβυμ κε να ςτὲγνυμ τυ μολοτίλκα, περναμί πελίγυμ-το, κε ςτον κερό, αντα δυλέβ, μυχάτκα να γιυρυχλέβυμ τυ άνεμο-τ κε τυ ντέκα-τ.

Εντιριμ αν βριςςκάτε ζέρνα πες το άχιρο (αλάτζιρο) χριάζετε να κάμυμ υρεγυλίροβατ τυ κλόςιμο τυ μπαραμπὰν τίλογα πρεπ, να ςικόνυμ τυ ντέκα, να ντινκέβυμ τα δόντια κε τα μπίτζα (δεν τρίφτανε ;) κε να τα μεταλάζυμε, αν χριάζετε, με τ' άλα.

Αν καντέν ζαιρέ πες το υζμά, (απ το πυςύρκο αβόριζμο), πρέπι να κάμυμ υρεγυλίροβατ μολοτίλκας τον άνεμο κε να ςτέγνυμ τίλογα πρεπ τα κόςςκνα.

4. Τα κυλτὺρες, πύια έχυνε θαλάτζα, ςτα όλα καλίτερο εν να τα αλονίζυμ με το λανκυνεςςί μολοτίλκα, μα εςς τζαρά να αλονίχκυνε με το κομπάιν γιά κε με τα ζαιρεδί μολοτίλκες (καλίτερο αν το μπιτζεβί τυ μπαραμπάν) με το χαμέλνιμο τυ ντέκα κε ιχςιλιτρὰιμο το κλόςιμο το μπαραμπάν ος τα 400—500 φορές ςε ὲνα μινὺτα.

Τα μεταλικά μπίτζα πρέπι να τα μεταλάζουμε με τα κσιλίτκα αχ το δινατό το κσίλο, κε στυ ντέκα τυ ζουμποδόι μπαραμπάν να πέρυμε τα δόντια-τ γιά να μεταλάζουμε τυ ντέκα στο κσιλίτκο αχ το δινατό το κσίλο. Εςς τζαρά, αντίς κσιλίτκο, να βάλυμε γιλιαστρό μεταλικό ντὲκα.

5· Για το σαχιντράιμο κανά τνα τυ ζαιρέ πες τα μπύντες, χριάζετε έμπρυ μέρα να τιμιζλέβυμε για τ᾽ αφτά τὸπο. Πάντα-πα να εχυμε ίτμα τιχατάρ χριάζετε μπρεζέντια για τα στζόπαζμο τα μπὺντες, έντιριμ αν βρεςς.

6. Να κσεφορτόσυμε τιμίζκα όλο τυ ζαιρέ αχ τα μπύνκερα τυ κομπάιν.

7. Να ιπλόνυμε πες τα γιάστζικια, μπρίτζκες, με τα πύια κυβαλύμε ζαιρέ, γιαιόβια, μπρεζὲντια κε άλα, καλά να στοπόσυμε όλα τα αραλίχια, να τα καρφόνυμ με τα ταχτάιδα κε άλα.

Αντα αλονίζυμε τα τυχυμλίδκα κυλτύρες, πρέπι μυχάτκα να τιμιζλέβυμε το μολοτίλκα απ το ζαιρέ, πύιο θα πιμὲν αχ τατό τυ κυλτύρα στέρα, το αλονίχτεν έμπρυ. Το ζαιρέ αχ τα πρότα αλονιζμὲνα 2-3 τζαράνια (κόπις) να το σορέβυμε χόρια κε να το ισςλετρέβυμε γιαν τ᾽ άλο τυ ζαιρὲ, πύιο δεν το αλονίζυμ χόρια κε δεν σαέβυμτο τυχυμλίδκο.

Το αλόνιζμα τα ανικσιάτικα κυλτὺρες πρέπι να το κὰμυμε ένα γιυρύχ με τα στυρυτερνὲσςα, — διλαδί, ένα κερό ανικσιὰτικα, στέρας στυρυκερνέσςα πάλι ανικσιάτικα κε άλα Ας το γλίτομα το αλόνιζμα κανά κυλτύρα για σορτ στέρα, πρέπι να πιλίγυμ τυ μολοτίλκα να πρατί όφτιρα κανά 15 μινύτια, στέρας τα το τιμιζλέβυμ απ το ζαιρέ, πυιο πὲμνιν πέσυ, να τμαρέβυμ τ᾽ αλόν κε όλα τα χρασίμια, να σορέβυμ όλα τα σακύλια κε μόνο ας αφτό στέρα να πςςιρύμε τ᾽ αλόνιζμα τἄλο τυ κυλτύρα.

ΕΜΠΡΟ ΜΕΡΑ ΑΣ ΤΙΜΑΖΥΜΕ ΠΟΜΕΣΤΖΕΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΧΙΝΤΡΑΙΜΟ ΠΕΣΥ ΤΟ ΖΑΙΡΕ!

Ιποχρεοτικά (ομπιαζάτελνο) να τιμιζλέβυμε τα πομεστζένιες, πυ να σαχιντρέφκετ τυ ζαιρέ, αχ τα τσαλίς, να τα κσεφαρμακόσυμε απ τα αμπαρί ζαραρλίδκα μυμὺδια, να κάμυμε πάνυ τζύρτες για να περνά ο αέρας.

Δεν εςς τζαρά τυ ζαιρέ (ςτα όλα πολά απ τα τζιντιριαχί κυλτύρες γιά τα έχυνε θαλάτζα κε τα φράτες) να το τζαραυλέβομε πες αμπαρὶ τα μάτια γιά άλυ τόπυ αχ τυ 1 μετρ πολά. Κάθα ένα ςορτ ζαιρέ να το βάλυμ χόρια, δε θα το ταράζυμ.

Στο ςαχιντράιμο τυ ζαιρέ, πρέπι πάντα-πα να ιςλέβυμ πίςυ ναμι μπορί να πρόν. Ορα ς ν᾽ όρα τυ ζαιρέ χριάζετε να το ταράζυμ με το κςιλίτκο τυ φτιάρα.

Να βάλυμε πες τα αμπάρια κε αλύ ζέρνα, πύιο εν τιμιζλαιμένο κε οτςορτιρόβανι.

ΤΟ ΖΑΙΡΕ ΙΝΕ ΝΤΖΖΥΜΑΓΙΑΤΛΙΧΙ ΣΟΜΠΣΤΒΕΝΟΣΤ

ΥΣΣΑΝΕΜΑΤΚΑ ΑΣ ΣΑΧΙΝΤΡΕΒΥΜΕ ΤΟ ΖΑΙΡΕ ΠΕΣ ΤΥ ΤΖΟΛ, ΠΕΣ ΑΛΟΝ, ΠΕΣ Τ᾽ ΑΜΠΑΡΙΑ !

Ας φανερόνυμ τ᾽ κυλάκικο αγέντυς, τίνα κυρέβυνε κεφαλίτζα, γιομόνυνε τα τζόπες-τιν με τα αλονιζμένο ζαιρέ, ολνύς αφτίνυς, τίνα κλέφτυνε κε μλόνυνε πες τα τζυχύρια τυ ντζζυμαγιατλιχὶ τ᾽ ςόμπςτβενοςτ !

Ναμί αφίνυμε πάλι κυλάκικα ζαραρλίχια — τυτυςςτράιμο τα ςκίρτες, ςτέκςιμο τα μιχανές, αςιλετέν αρτραιμένα χαςίματα !

Ας δόςυμε το ςαχιντράιμο τυ ςοςιαλιςτικό ζαιρέ — πες τα υςςανεμάτκα, αλιθινά μαχιτικά χέρια !

Μόνο με τυ αχίεφτο πολέμιζμα με τον κυλάκο θα γλιτόνυμ απ τα χαςίματα το ςοδιά-μας, θα εχτελέςυμε ςτιν όρα έμπρυ το κρατικό ζαντάνιε πας το δόςιμο ζαιρέ ςτα βαλιμένα νόρμες, να κάμυμ ομπεζπέτζιτ τ᾽ κολχόζνικς με το πςομί κε νατς κάμυμ ζαζζίτοτζνι !

Стат. форм. 82x110. 1¹/₄ печ. лист. Тираж 1000 экз.—56000 знаков.

Міськліт від 23/V-33 р. № 1435. Маріуполь, держдрукарня. Зам. № 3535.

Тімі 10 к. Ціна 10 к.

ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ:

Агр. КУЗЬМІН

Геть втрати при збиранні та молотьбі врожаю!

(Пам'ятка колгоспного бригадира).

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

Агр. КУЗЬМИН

Долой потери при уборке и молотьбе урожая!

(Памятка колхозного бригадира).



„Укрдержнацменвидав"
Харків — Київ — Маріупіль.